

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт» (далі – проєкт Закону) щодо окремих питань перевезень швидкопсувних харчових продуктів автомобільними транспортними засобами», надісланий листом Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України від 28.12.2024 № 13552/18/14-23.

За результатами проведеного аналізу проєкту Закону та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом Закону пропонується внести зміни до Закону України «Про автомобільний транспорт» (далі – Закон про транспорт). Проєкт Закону розроблено за власною ініціативою Міністерства розвитку громад, територій та інфраструктури України (далі – Мінінфраструктури).

При опрацюванні проєкту Закону ДРС встановила, що Мінінфраструктури, під час його підготовки, не дотримано вимог статті 7 Закону щодо планування діяльності з підготовки проєктів регуляторних актів. Пояснювальну записку до проєкту Закону щодо доцільності та необхідності внесення запропонованих змін до Закону про транспорт не надано.

Також при опрацюванні проєкту Закону ДРС встановила, що Мінінфраструктури під час його підготовки не дотримано вимог статей 4, 5 та 8 Закону.

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 19 від 29.01.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D040000088690000BAEF0100

Дійсний: з 13.06.2023 14:27:07 по 13.06.2024 14:27:07

Так, пунктом 1 розділу I проєкту Закону пропонується доповнити статтю 1 Закону про транспорт новими термінами, зокрема: «ізотермічний транспортний засіб» та «свідоцтво ізотермічного транспортного засобу».

При цьому відповідно до запропонованих змін до статті 48 Закону про транспорт *свідоцтво ізотермічного транспортного засобу* є одним із обов'язкових документів для перевезення швидкопсувних продуктів (пункт 5 розділу I проєкту Закону).

Крім того, пунктом 4 розділу I проєкту Закону встановлюється, що порядок інформування Європейської економічної комісії Організації Об'єднаних Націй, щодо інспекційних органів відповідальних в Україні за видачу свідоцтва ізотермічного транспортного засобу, затверджується Кабінетом Міністрів України.

Тобто, проєктом Закону передбачається лише інформування тільки щодо інспекційних органів і не передбачено розробку та затвердження відповідного порядку видачі свідоцтва ізотермічних транспортних засобів, у тому числі процедури технічної перевірки транспортних засобів та визначення органів з інспектування, що унеможливило у майбутньому реалізацію відповідних норм проєкту Закону.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог статті 5 Закону, забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, зокрема: недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Крім того, засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Відповідно до вимог статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проєкту Закону не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (далі – Методика).

Так, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив.

Під час розгляду інформації, наведеної розробником у таблицях «Оцінка впливу на сферу інтересів держави» та «Оцінка впливу на сферу інтересів громадян» встановлено, що розробник не проаналізував вигоди для держави та витрати для громадян за альтернативами 2 та 3. Разом з тим, у витратах для держави за альтернативами 2 та 3 розробник обмежився лише текстовим описом інформації, без наведення жодних підтверджуючих даних стосовно зазначеної ним інформації, що не дозволяє порівняти вигоди та витрати внаслідок впровадження запропонованого регулювання.

При цьому, визначена розробником альтернатива 1 «Залишення ситуації без змін» для держави, громадян та суб'єктів господарювання взагалі не проаналізована. Натомість зазначено, що при збереженні існуючого регулювання відсутні будь-які вигоди та витрати для держави, громадян та суб'єктів господарювання.

При цьому у поданих розробником розрахунках витрат для суб'єктів малого підприємництва зазначені витрати на перевірку та отримання свідоцтва ізотермічного транспортного засобу - на один ізотермічний транспортний засіб приблизно *4 тис. грн один раз на три роки*. При цьому розрахунків цієї суми не надано, як не надано обґрунтування періодичності перевірки раз на три роки.

У зв'язку з цим, необхідно здійснити відповідні розрахунки витрат для суб'єкта господарювання згідно з Додатком 4 до Методики.

Інформуємо, що аналіз вигод та витрат показує соціальну та економічну доцільність запропонованого регулювання, допомагає оцінити вплив, який може мати регуляторний акт на інтереси різних груп (держави, громадяни, суб'єкти господарювання).

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

У розділі VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні впроваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ розробником при здійсненні розрахунків витрат на виконання вимог регуляторного акта згідно з Додатком 4 необхідно керуватися вимогами Методики.

У розділі VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ, в порушення вимог пункту 10 Методики, розробник не визначив такі обов'язкові показники результативності дії регуляторного акта: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта.

Звертаємо увагу розробника, що недотримання ним вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено вимогами статті 10 Закону.

Виходячи з наведеного, за результатами проведеного аналізу проєкту Закону та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проєкт регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених вимогами: статті 4 Закону, зокрема ефективності та збалансованості; статті 5 Закону, в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти; статті 7 Закону, в частині планування діяльності з підготовки проєктів регуляторних актів, статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проєкту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про автомобільний транспорт».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР